Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 220 (1220) ♦ Середа, 22 листопада 1995 року ♦ Ціна договірна

У двох президій одні двері. НА ВИХІД ІЗ КРИЗИ

Із спільної прес-конференції Голови Верховної Ради України Олександра Мороза і Прем'єр-міністра України Євгена Марчука 20 листопада 1995 року

Ця зустріч з журналістами відбулася через годину після проведення спільного засідання двох президій — Верховної Ради і Кабінету міністрів.

Оцінюючи таку форму роботи, Олександр Мороз охарактеризував її як конструктивну, як започатковану традицію. Найголовніше, зазначив він, що президії Кабінету міністрів і Верховної Ради розуміють взаємну відповідальність за розв'язання проблем, які хвилюють державу. Олександр Олександрович висловив переконання, що такі засідання матимуть успіх, перспективу, впливатимуть на формування громадської свідомості, бо громадяни хочуть бачити й відчувати узгоджені дії структур влади, що є запорукою реальних змін на краще.

Прем'єр-міністр України Євген Марчук акцентував увагу на тому, що вирішено майже всі питання порядку денного, хоча обговорення їх показало і певні розбіжності, різні нюанси.

(Закінчення на 2-й стор.).

В КИЄВІ – ПРЕЗИДЕНТ ЛАТВІЙСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

21 листопада в Україну з державним візитом прибув Президент Латвійської Республіки Гунтіс Улманіс. У Бориспільському аеропорту, де було піднято державні прапори Латвії та України, біля трапа літака Президента Латвійської Республіки та його дружину вітали Прем'єр-міністр України Євген Марчук з дружиною, міністр закордонних справ Геннадій Удовенко. Серед зустрічаючих були також Надзвичайний і Повноважний Посол Латвії в Україні Петеріс Сімсонс і Тимчасовий повірений у справах України у Латвійській Республіці Володимир Чорний. Учора ж високий гість зустрівся із Президентом України Леонідом Кучмою.

Кожен має право на захист. Інтелекту

Голова Верховної Ради Олександр Мороз зустрівся з генеральним секретарем Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ) Арпадом Богшем. Він відзначив, що таке співробітництво сприяє розширенню можливостей України у захисті прав інтелектуальної власності, економічному розвитку нашої держави, виходу її на зовнішній ринок товарів та послуг, обміну технологіями, залученню іноземних інвестицій.

Олександр Мороз відзначив значний особистий внесок пана Арпада Богша в становлення та розвиток національної системи правового захисту інтелектуальної власності в Україні, його ініціативу у справі надання необхідної допомоги Державному патентному відомству України.

Хто дивиться на небо із колодязя – мало бачить

Нинішній стан вітчизняної науки жалюгідний, хоч як гірко про це казати. Виснаження створеного кількома поколіннями інтелектуального потенціалу відбувається такими темпами, що запитання, бути чи не бути науці, не є надуманим. Про яку розбудову незалежної, сильної України можна говорити, коли занепадають донедавна авторитетні у світі наукові центри і школи, а вчений люд балансує на межі брутального голоду? Така політика щодо галузі, котра у цивілізованих народів завжди визнається найпріоритетнішою в забезпеченні стратегічних інтересів держави, приведе нас до аутсайдерів науково-технічного прогресу.

Про проблеми, пов'язані з наукою, читайте на 3-й стор.

Перемогла демократія. Не бійтеся.., — закликав новий президент Польщі

Новим президентом Республіки Польща на наступні п'ять років став лідер Союзу демократичних лівих сил Олександр Квасьневський.

(Продовження на 4-й стор.).

БЕЗ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ

77-річчю з дня створення єдиної національної румунської держави, яке виповнюється 1 грудня 1995 року, була присвячена прес-конференція у посольстві Румунії в Україні, як повідомив Укрінформ

Виступаючи на ній, посол Румунії в Україні Іон Бістреану відзначив, що одним з основних напрямів зовнішньої політики країни є підтримання активних відносин співробітництва і добросусідства з державами, з якими у Румунії є спільні кордони. «Ми вважаємо, — заявив посол, — що наші відносини з Україною, державою, яка після розпаду СРСР стала головним сусідом Румунії, відіграють важливу роль у стабільності і підтриманні миру в регіоні Центральної та Східної Європи».

Відповідаючи на запитання журналістів, зокрема щодо переговорів по підготовці договору між Румунією та Україною, посол підкреслив: ніхто на рівні румунського уряду не бажає піднімати будь-яку територіальну проблему. При цьому уряд Румунії виходить з політичних і територіальних реалій, що склалися в Європі після другої світової війни, міжнародних договорів, які підписала країна.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

20 листопада відбулося засідання Президії Верховної Ради України.

Президія розглянула питання про ряд законопроектів, які безпосередньо стосуються дальшого реформування економіки. У цьому плані вирішено внести на розгляд сесії проекти Закону про державний зовнішній борг України і про пов'язані з ним зміни і доповнення до Закону про міжнародні договори України, проект Концепції приватизації майна об'єктів соціально- культурного призначення та питання про проект Закону про приватизацію майна державних підприємств, про Указ Президента України від 5 жовтня ц.р. про випуск облігацій державної зовнішньої позики України 1995 року.

У першому читанні на пленарне засідання сесії вирішено внести проект надзвичайно важливого нині Закону України «Про Контрольну палату Верховної Ради України», підготовлений авторським колективом на чолі з народним депутатом В.Немировським згідно доручення Верховної Ради.

Центральна виборча комісія по виборах народних депутатів України поінформувала членів Президії про хід підготовки виборів по окремих виборчих округах.

Президія проаналізувала і в основному схвалила запропонований порядок денний засідань Верховної Ради на 21—24 листопада та орієнтовний перелік питань для розгляду на пленарних засіданнях 5—8 грудня 1995 року.

Розглянуто ряд інших питань державного життя.

Вів засідання Президії Голова Верховної Ради України О.Мороз.

Прес-служба Верховної Ради України.

І ЗНОВУ ОБЛІГАЦІЇ...

На черговому засіданні Президії Верховної Ради, яке відбулося 20 листопада, розглянуто ряд питань, пов'язаних з підготовкою законопроектів, що стосуються реформування народногосподарського комплексу України.

Цікава дискусія розгорнулася довкола Указу Президента України «Про випуск облігацій державної зовнішньої позики України 1995 року». Так, Віктор Суслов акцентував увагу на тому, що цей документ суперечить статтям кількох законів — про це є відповідні висновки юридичної експертизи.

Голова Верховної Ради Олександр Мороз запропонував до пакета документів, що стосуються проекту постанови ВР, долучити аналіз указу народним депутатом Ігорем Квятковським.

Координатор депутатської групи «Незалежні» Вадим Гетьман звернув увагу членів Президії на те, що угода між Україною і Російською Федерацією про реструктуризацію боргів нашої держави не ратифікована, а тому Президент не мав права видавати подібний указ. Окрім того, він наголосив, що до указу потрібне положення про облігації, однак воно й досі не розроблене.

Хоча, виявляється, цей указ уже діє. Бо, як повідомив координатор групи «Реформи» Сергій Соболєв, комісія, що аналізує причини створення українсько-російського СП «Газтранзит», у документах повсюдно знаходить посилання на саме цей указ Президента України.

Ряд членів Президії Верховної Ради наголосили на тому, що потрібно повернутися до питання про формування Конституційного суду. Оскільки колізії, що час від часу виникають між виконавчою і законодавчою гілками влади, мають не стільки політичний, скільки юридичний характер.

Олександр Мороз зауважив, що протистояння гілок влади немає, а є різне розуміння функціональних обов'язків.

ДОБРИЙ ЗНАК

повороту на краще у взаєминах законодавчої і виконавчої гілок влади

Відкриваючи спільне засідання Президії Верховної Ради і Президії Кабінету міністрів, яке відбулося 20 листопада, Голова ВР Олександр Мороз зазначив:

— Започатковується корисна і потрібна традиція.

З ним погодився і Прем'єр-міністр України Євген Марчук:

— Поліпшення співпраці між Верховною Радою і урядом позитивно позначиться і на атмосфері в суспільстві.

Євген Кирилович розповів членам Президії ВР про заходи, здійснені Кабінетом міністрів для поліпшення співпраці з Верховною Радою, її комісіями, інформаційного забезпечення народних депутатів. Водночас він висловив своє бачення розв'язання проблем, які виникають у взаєминах народних обранців і Кабінету міністрів.

Міністр фінансів Петро Германчук поінформував присутніх про хід роботи над державним бюджетом на 1996 рік і причини, які викликали затримку подання бюджету до Верховної Ради. Зокрема, він підкреслив, що у наступному році прогнозується подальше зменшення внутрішнього валового продукту. Якщо на початку роботи над бюджетом він планувався у сумі понад 9 квадрильйонів карбованців, то нині очікується, що валовий внутрішній продукт буде менший на 2 квадрильйони карбованців. Відповідно довелося переглядати доход і видатки бюджету. Його дефіцит визначено у розмірі 6 відсотків від ВВП.

Міністр фінансів зазначив, що подання проекту бюджету на наступний рік стримується ще й тим, що досі не визначена ціна за поставлений в Україну газ. Оскільки при плануванні бюджету поточного року саме через це була допущена помилка при визначенні цифри доходів. А тому Кабінет міністрів не хотів би її повторити і наступного року.

Розмова, яка відбулася між урядовцями і народними депутатами, була конструктивною. Члени Президії ВР погодилися з тим, що проект бюджету буде переданий до Верховної Ради 1 грудня.

Спільним рішенням Президії Верховної Ради і Президії Кабінету міністрів затверджено перелік проектів законодавчих актів для правового забезпечення програми діяльності уряду (до кінця четвертої сесії планується розглянути понад 40 законопроектів), ряд інших документів.

Словом, у виконавчої та законодавчої гілок влади чимало спільних проблем, які потребують нагального розв'язання. А суперечки, які виникають у процесі їхньої взаємодії, мають конструктивний характер. Головне — не зосереджуватись на них, а шукати шляхи до співпраці. Такий лейтмотив заключного слова як Голови Верховної Ради Олександра Мороза, так і Прем'єр-міністра Євгена Марчука.

Володимир КОРОЛЮК.

Парламентська хроніка

Сесійний тиждень буде нелегкий

Ранкове засідання 21 листопада

Відлуння подій недавніх парламентських засідань не могло не перекинутися у сесійний зал і нинішнього тижня: під час поіменної реєстрації значна частина народних обранців відмовилася засвідчити свою присутність у залі. Тож Голова Верховної Ради Олександр Мороз запропонував зібратися керівникам груп і фракцій, щоб знайти вихід з цього становища.

Як завжди, на початку парламентського тижня депутати звернулися з запитами до різних адміністративних органів, а також виступили з приводу тих чи інших проблем, що непокоять суспільство.

Що ж обіцяє нам новий тиждень діяльності Верховної Ради? Це, насамперед, блок законів у банківських та бюджетних сферах. З цікавістю очікують звіту роботи Національного банку України за 1994 рік та про основні напрями грошово-кредитної політики цього закладу у 1995 році, з яким виступить головний банкір України Віктор Ющенко.

Верховна Рада має намір знову повернутися до питання про дострокове припинення повноважень народних депутатів, які не працюють у Верховній Раді на постійній основі.

Очевидно, немало дискусій спричинить і питання про Указ Президента України від 18 листопада 1995 року «Про підтвердження чинності Указу Президента України від 21 серпня 1995 року № 760 (про Положення про обласну, Київську, Севастопольську міську державну адміністрації та Положення про районну у містах Києві та Севастополі державну адміністрацію)».

Будуть розглянуті також питання про формування Конституційного суду України, про проект Основних положень податкової політики в Україні та інші.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

У ДВОХ ПРЕЗИДІЙ ОДНІ ДВЕРІ. НА ВИХІД ІЗ КРИЗИ

(Початок на 1-й стор.).

Прем'єр-міністр зазначив, що відпрацювання технології підготовки проектів законодавчих актів і процедура розгляду питань у Верховній Раді мають бути максимально синхронізовані. І з цією метою буде підписано відповідне розпорядження. Співпраця має набагато більше перспектив, ніж конфронтація, загострення ситуації. Адже проблеми все одно доведеться комусь розв'язувати. Євген Марчук звернув увагу на те, що уряду надзвичайно важливо, що парламент прийняв програму законодавчого забезпечення діяльності уряду, досягнуто порозуміння щодо першочергового порядку розгляду у Верховній Раді, незважаючи на щільний графік роботи, необхідних законопроектів.

На думку Олександра Мороза, яку поділяє і Прем'єр-міністр, ідею пошуку шляхів до плідної праці доповнює і намір Президента України призначити представника у Верховній Раді. Між двома підходами, зазначив Олександр Олександрович, нема альтернативи, суперечностей. У нас є що вирішувати разом з Президентом. Якщо він вважає за потрібне мати свого представника у Верховній Раді, в тому числі і з депутатів, це його право. І таке призначення не заважатиме роботі, яку ми ведемо з урядом. Більше того, я думаю, що і представник Президента братиме участь у наших спільних засіданнях, щоб структури Президента працювали в одному інформаційному полі.

На запитання про те, чи обговорювався варіант врегулювання економічних відносин указами Президента і декретами Кабінету міністрів з моменту подання до Верховної Ради проекту нової Конституції, як це запропонував Президент України Л. Кучма, О. Мороз відповів так:

— Робоча група Конституційної комісії — це не Конституційна комісія. А є проект робочої групи, є процедура його розгляду. Конституційна комісія, засідання якої відбудеться цього тижня, після опрацювання проекту внесе його у Верховну Раду. А щодо регулювання правовідносин у сфері економіки з допомогою указів, то в проекті Конституції це, до речі, не передбачено. Я тим дуже задоволений, бо якщо в одному правовому полі танцюватимуть дві гілки влади, в державі ладу не буде. Є чітко визначені функції законодавчої і виконавчої влад. І кожна має займатися своїм ділом. Цю тезу Президента, багато разів уживану, я підтримую. Інакше то одній гілці влади, то іншій доводиться вдаватися до механізму вето. Це не приносить користі державі. Все одно доводиться потім регулювати всі норми з допомогою законів.

Щодо подання на розгляд парламенту проекту бюджету на наступний рік Прем'єр-міністр Євген Марчук зазначив, що під час спільного засідання погоджено дату: доопрацьований проект бюджету буде представлено у Верховну Раду не пізніше 1 грудня цього року.

Олександр Мороз повідомив, що наступного після прес-конференції дня буде розглянуто у третьому читанні законопроект про промислово-фінансові групи, далі намічено опрацювати концепцію, розроблену депутатом Валерієм Коломойцевим, щодо змін до закону про приватизацію, яку, на думку О. Мороза, підтримає Кабінет міністрів. Взагалі у Верховній Раді нині задекларовано Кабінетом міністрів понад 100 законопроектів, близько 90 їх надійшло до парламенту. 50 — у різних стадіях розгляду, а 40 слід розглянути до кінця року. Відставання зумовлене кількома факторами: скажімо, якістю підготовки проектів, процедурою їх розгляду, взагалі специфікою роботи парламенту. От якраз спільна праця двох президій і була спрямована на те, щоб з усього масиву законопроектів відібрати найнеобхідніші нині.

Євген Марчук, доповнюючи відповідь, визнав наявність об'єктивних причин щодо повільного проходження законопроектів у Верховній Раді і те, що інколи й уряд подає їх недостатньо опрацьованими.

Олександр Мороз підкреслив, що протистояння між гілками влади не виникає. А наявні суперечності — це природний, об'єктивний, закономірний процес, який спостерігається в усіх державах, незалежно від того, який вік їхньої демократії, яка організація влади в цілому. Якби не було суперечностей, не було б розвитку.

Зрозуміло, журналістів цікавили позиції Голови Верховної Ради і Прем'єр-міністра і щодо інших питань державної ваги.

Про Міжпарламентську асамблею

Олександр МОРОЗ: Нема підстав політизувати цю ситуацію. Розгляд цього питання потребує всього 15 хвилин. МПА — структура міжпарламентська, а не наддержавна. Тому й Президент у попередніх своїх заявах цілком позитивно ставився до розгляду питання про вступ України до Міжпарламентської асамблеї СНД. Він цілком правильно виступає проти вступу в наддержавні структури, МПА такою не є. Вона лише одна з таких само, в яких Україна вже бере участь. Одна держава має один голос, будь-яке питання розв'язується консенсусом, тобто якщо ми виступаємо проти, то ніхто нас не змусить підкоритися рішенню більшості. А те, що вступати до МПА необхідно, я був переконаний ще в 90-му році, коли в одній зі своїх статей говорив про необхідність розібратися з боргами, активами колишнього Союзу тощо. Тоді мене називали консерватором. А тепер ці проблеми розв'язувати важко.

Про проект нової Конституції, зокрема виконавчу гілку влади

Олександр МОРОЗ: У проекті робочої групи, запропонованому на розгляд Конституційної комісії, передбачається, що Президент є главою держави. Пропущено норму, відображену в Законі «Про Президента України» і в попередній Конституції, що Президент є і главою виконавчої влади. Я зустрічався з робочою групою і ми детально обговорювали це, проти моїх аргументів ніхто не заперечував. Однак усе залишилося, як було. Якщо закладається принцип поділу влади, щодо якої можна дискутувати, але все ж таки його проголошено, у мене виникає запитання: до якої гілки влади належить Президент? Президентської? Такої в світі немає. Очевидно, треба поставити крапку над «і». До законодавчої влади інститут Президента не можна віднести. Очевидно, — лише до виконавчої. Погоджувальна функція Президента також не може бути передбачена, бо тоді не працюватиме система стримувань і противаг. Щодо двопалатного парламенту — у мене багато аргументів проти і є сумніви щодо його ефективності.

Євген МАРЧУК: Вважаю, що в Конституції статус і повноваження Прем'єр-міністра мають бути виписані максимально точно. Балансування й невизначеність призведуть до проблем, котрі потім знову доведеться розв'язувати. Чинна Конституція передбачає конкретні функції для конкретних суб'єктів влади. І з цією реальністю слід рахуватися.

Щодо поєднання прем'єрства з депутатством у парламенті, в разі обрання, Євген Марчук висловився так: як вирішить Верховна Рада, так і буде.

Про шахтарів, гроші та енергоносії

Євген МАРЧУК: Уряд не має вільних коштів, які можна роздавати поза бюджетом, яким би не був тиск. Але уряд виручає галузь, запущену з різних причин. Завдяки так званій зворотній схемі Національний банк і комерційні банки знайшли п'ять трильйонів карбованців, це не емісійні кошти, щоб сплатити шахтарям зарплату. А з керівництва вугільної промисловості ми спитаємо. За результатами перевірки роботи цієї галузі міністрові вугільної промисловості Полтавцю запропоновано піти на іншу роботу.

Щодо балансу енергоресурсів на зиму, то найгостріша — із заготівлею вугілля та мазуту для теплових електростанцій. Причина досить проста і прозаїчна: неплата споживачами за користування електроенергією. Тому й електростанції не мають коштів для закупівлі палива. А коли енергії виробляється менше, ніж споживається, автоматика відключає регіони, де немає атомних електростанцій, щоб утримувати роботу АЕС в потрібному режимі. Тоді вже працює фізика, вона не знає ні сентиментів, ні співчуття.

Олександр МОРОЗ: Щодо енергозабезпечення розглянуто і затверджено в першому читанні проект програми на перспективу. Розглядалося це питання й під час проведення дня уряду.

Про оцінку президентських виборів у Польщі

Олександр МОРОЗ: Вибори президентом Польщі Олександра Квасьнєвського це закономірне оформлення процесів, що відбуваються в нашому регіоні. Нічого дивного немає. Тенденція лівоцентристського розвитку характерна не тільки для Польщі. Візьміть ситуацію в Болгарії, Югославії, інших країнах, котрі входили до Варшавського договору. Більш як п'ять років нам ставили Польщу за приклад. Та, незважаючи на зміни, що там відбувалися, конкретний громадянин робить вибір. Результат виборів у Польщі має солідне значення для прогнозування подій і в нашій країні, і в сусідніх державах. Але для мене це лише один з чинників. Усе залежить врешті-решт від нашої внутрішньої політики.

Євген МАРЧУК: Я маю заплановану зустріч з прем'єр-міністром Польської Республіки найближчим часом. Під час цієї зустрічі і буде визначено, якою мірою для нас це плюс чи мінус. Якщо це сприятиме активізації, інтенсифікації наших економічних відносин, відповідною буде і наша оцінка, наш підхід до цієї події.

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз і Прем'єр-міністр України Євген Марчук відповіли й на інші питання журналістів.

Світлана ПИСАРЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Не пускаймо осінь в душі!

З НАСТАННЯМ *осені коротшають дні і дедалі менше тепла несуть людям сонячні промені. Кілька днів поспіль без упину лив дощ, і жителі Сміли поспішали до своїх домівок, ховаючись від пронизливої вологи.*

Але і в таку негоду на прийом, який я проводив у своєму окрузі як народний депутат, прийшли більш як п'ять десятків людей. Ще в коридорі відмітив собі, що більшість громадян — люди похилого віку, які прийшли на зустріч завчасно, але привертали увагу і молоді жінки з дітками на руках.

Заклопотані обличчя, невесела, тиха мова, мокрий одяг. Різні люди, кожен зі своїми бідами і проблемами. І... з вірою в допомогу, що, як і осіннє тепло, ледь гріла людські душі.

Який же ти багатотерпеливий, мій рідний народе! Адже оці старенькі руки, перербивши гори роботи, так і не знайшли спокою на старість. А пережили ж бо і «зорю колективізації», і голодомор 33-го року, і війни, і розруху, одну з яких переживають і сьогодні. І все з надією на краще! А життя вже хилиться до заходу.

Насилу переставляючи ноги, з проханням допомогти встановити телефон зайшов старий ливарник, молоді матері просять допомоги у виділенні субсидій на комунальні послуги, ледь зайшов на милицях інвалід, який по смерті дружини залишився в житті самотній. Син десь давно поїхав собі, а невістка зовсім не з'являється.

Люди, люди, чому ж ми втратили милосердя?! Навіть до своїх рідних. Чи не спіткає колись і нас їхня доля? Що сталося з великим, мудрим і добрим народом?

Скаржаться ошукані трастами вкладники, просять допомогти добитися виділення коштів на харчування дітей, які постраждали в Чорнобильській зоні, нещасні батьки, скаржаться на керівництво радіоприладного заводу дві молоді жінки, яким не виплачують обумовленої законом допомоги на дітей.

Люди, обличчя, боязка надія в очах. Пригадую, як, опираючись на ціпки, в хату до мами зайшли старі жінки, які знали мене ще малою дитиною, і, зустрівшись зі мною, проказали: «Сину, ти ж там роби так, щоб людям було добре». Дорогі наші добрі і наївні матері! Якби ж то я все міг...

На жаль, ніхто не має готових рецептів виходу держави з економічної скрути. І не все залежить від одного голосу народного депутата, навіть голос депутатської групи чи рішення Верховної Ради часто не приносить очікуваних наслідків. Бо є об'єктивна реальність, є сувора життєва проза. Але одне незаперечне: наші люди варті кращого життя, і влада повинна зробити все, щоб реалізувати їхні надії якомога швидше, а не в «омріяному майбутньому».

Та, мабуть, найпростіше сьогодні тим, хто сховав голову в пісок і, як це часто було в нашій історії, проголосив своїм кредо: «Моя хата скраю». Інші кинулись в багаті краї, де і жити спокійніше, і харч смачніший. Але як же бути тоді з таким поняттям, як рідна земля, Батьківщина, що робити отим старенькім матерям, адже їм нема куди їхати? Та й ті багаті держави будували люди своєю працею. Чого ж не вистачає нам у своєму краї? Сил, розуму, знань, патріотизму чи, може, совісті і відповідальності?

Боляче дивитись, як деякі «обранці народу», використовуючи парламентську трибуну та прикриваючись високими словами про його долю, закликають до створення «нової імперії», відверто зневажають і нашу молоду державу, і сам народ, цинічно кепкуючи над його негараздами і бідами. Та чи усвідомлюють ці люди, над чим кепкують?

Лише час та історія можуть бути найоб'єктивнішими суддями. Вірю, що попри всі чорні прогнози, наша Україна зіп'ється на ноги. І жити в ній ще вважатимуть за високу честь. Але як тоді дивитиметься в свою душу той, хто кидає її в лиху годину, хто обдирає сьогодні до нитки старого пенсіонера? Мабуть, спокійно, бо таким людям очі сором не їсть.

А я звертаюсь до інших людей, до тих, кому нікуди їхати, для кого слово «Батьківщина» — не просто слово, а порядність, їх душевний стан. Нас ніхто не врятує, окрім нас самих. Тож не будьмо байдужими, не мирімося з несправедливістю, пам'ятаймо, що тільки наполеглива праця зробить державу сильною, а нас — заможними. Завжди пам'ятаймо про тих, хто про себе подбати не в змозі. Адже кожен з нас не вічний і мусить залишити по собі добрий слід у житті.

Народна мудрість учить: «Під лежачий камінь вода не тече». Не приведи, Господи, бути тим важким, лежачим, холодним і бездушним каменем!

Борис ПОНОМАРЕНКО,
народний депутат України.

Точка зору

Міністерство науки з обмеженою відповідальністю чи Академія?

Є *РІЗНІ точки зору на критичний стан у вітчизняній науці. Не позбавлена сенсу й думка про цілеспрямовану діяльність з розвалу наукової бази в Україні зацікавлених у цьому зовнішніх та внутрішніх сил. Безперечно, далися взнаки також економічні негаразди на шляху становлення молодої держави, інші об'єктивні та суб'єктивні чинники. Віднайти тут істину надзвичайно важливо.*

Та не менш важливо, виходячи із сучасних реалій, здійснити виважені й ефективні заходи для подолання кризи. А починати слід з усвідомлення того, що наука, яка вона нині у плані організації та управління, нашому суспільству не потрібна. Бо хоча і в муках, повільно, але в Україні народжується новий базис — ринкова економіка, відповідні процеси відбуваються і у сфері державотворення. А от наука, котра за своєю природою має бути зв'язною субстанцією між базисом і надбудовою, залишається такою, якою вона була в колишньому СРСР. Тобто у новоствореному державному механізмі вона не виконує певної конструктивно-позитивної функції, залишаючись недоречним уламком старої імперської машини. Природно, прогресивні структури нової системи не сприймають, відштовхують застарілі елементи, і ця суперечність, на наш погляд, є основою проблеми. Тож головне завдання полягає в тому, щоб реформувати науку, зробити її органічною складовою сучасного соціального буття.

Для цього наука повинна слугувати ефективним комунікаційним механізмом між базисом та надбудовою, бути каталізатором державотворчих процесів у країні. Ці функції наука здатна виконувати лише за умови відновлення цілісності науково-освітнього комплексу, природного поєднання галузевої науки й виробництва.

На мою думку, потрібно повернутися до системи, подібної до тієї, що була в дореволюційній Росії і яка пройшла випробування часом у багатьох розвинених країнах світу. Це означає передусім ліквідацію НАН України як «міністерства науки з обмеженою відповідальністю». Їй треба відновити статус, котрий вона мала на момент заснування її Вернадським і що його мають нині Королівське наукове товариство Великобританії чи Академія Наук Франції. Тобто авторитетного центру наукової думки, не обтяженого, як нині, керівництвом усілякими НДІ та КБ. При цьому держава забезпечує Академії належну фінансову підтримку, зокрема на виплату стипендій дійсним членам і членам-кореспондентам, утримання адмінапарату, бібліотек, проведення різноманітних заходів тощо.

Більшість академічних інститутів, а можливо, й частку галузевих, доцільно закріпити за державними університетами, створивши єдині державні науково-освітні комплекси. Решту інститутів, таких, наприклад, як Інститут електрозварювання ім.Патона, передати науково-виробничим об'єднанням (НВО) відповідного профілю. Галузева наука, пов'язана з промисловістю, найкраще розвиватиметься у складі НВО, і в перспективі Україна матиме добре збалансовані (наука плюс виробництво) потужні корпорації на зразок «Боїнгу» або «Дженерал електрик».

Для проведення єдиної державної політики в галузі науки й освіти потрібно створити Міністерство науки й освіти. Це дасть можливість об'єднати органічно пов'язані галузі, забезпечити їх динамічний розвиток і взаємозбагачення.

Реформи конче назріли. І чим скоріше на них зважаться наша законодавча та виконавча влади, тим швидше наука в Україні перетвориться з набридливого прохача бюджетного «пайка» у продуктивну силу, здатну виконувати свою специфічну соціальну й економічну функції.

Віктор КУЛІШ,
доктор фізико-математичних наук.

Суми.

«Еврика» на мітинги не ходить

У *ВКРАЙ скрутному становищі опинилася фундаментальна наука України, яку протягом усієї радянської доби вважали «Попелюшкою», бо всю увагу звертали на прикладні науки, що могли давати практичні результати. Нині через відсутність наукової інформації та елементарних умов для роботи українські вчені втрачають орієнтацію, а рівень їхніх досліджень швидко знижується.*

Зголоднілим науковцям слід зрозуміти, що жодні волання під стінами Кабінету міністрів або Верховної Ради не можуть поліпшити їхнє становище і що свої законні претензії треба спрямовувати до президії НАНУ. Академічним керівникам важко уявити реальний ступінь матеріального зубожіння підлеглих науковців, бо самі вони мають щомісячні виплати від держави за академічні звання, вчасно одержують заробітну плату у президії, а також більшість з них має ще й додаткові джерела грошей — через участь у сучасних комерційних структурах або як зарубіжні благодійницькі стипендії тощо. У свою чергу, більшість рядових співробітників досі побоюється брати участь в акціях протесту, у такий спосіб миряться із прихованим безробіттям.

Якщо в попередні роки керівництво інститутів керувалося у своїх діях розпорядженнями президії, то тепер йому надано можливість самому знаходити шляхи виживання.

Фундаментальні інститути мають бути на повному державному забезпеченні, принаймні, протягом року, разом з музеями, науковими бібліотеками та іншими установами, які становлять Національне багатство. Але на відміну від останніх вони мають за цей час пройти сувору експертизу своєї тематики. Затим їх треба реорганізувати, залишивши невелике базове фінансування на обслуговування будівель і сплату комунальних послуг. А основні кошти розподіляти за конкурсною системою, спрямовуючи їх окремим виконавцям.

Великі технічні інститути мають геть звільнитися від опіки НАНУ, перетворившись у самостійні науково-виробничі фірми або ставши науковими підрозділами великих корпорацій. Ніде в світі держава не витрачає гроші платників податків на створення нової техніки — вони самі підтримують цей процес, купуючи вироби. А коли йдеться про створення, наприклад, нових озброєнь, то держава укладає договори з фірмами на виконання замовлень.

Невеликі інститути фундаментального напряму могли б і надалі існувати в системі Національної Академії, якщо реформування справді зробить її більш демократичною, здатною до саморегулювання.

Оновлена Національна Академія наук, звільнившись від важких адміністративно-господарських справ, перетвориться на почесне зібрання найбільш шановних учених. Замість отримання від держави грошей за своє членство вони, навпаки, збиратимуть членські внески на організаційні витрати. Існуючи на громадських засадах, ця Академія може принести велику користь Україні, надаючи поради урядові щодо наукової політики, займаючись експертизою та поширенням знань. Керівництво НАНУ висловлює твердження: нібито її система поєднання наукових інститутів є «традицією», яку не можна ламати. З цього приводу слід нагадати, що передача науки до Академії була здійснена радянським урядом для усунення з університетів «реакційних» професорів, чий вплив заважав «комуністичному вихованню» молоді. Українську Академію наук започаткували професори, які займалися наукою на своїх університетських кафедрах. Тому можна спокійно відмовитися від ще одної «радянської традиції» і повернутися до визнаної в усьому світі системи організації науки.

Проблему науки в Україні не можна розглядати осторонь загальної ситуації у державі, яка перебуває у глибокій кризі. Через те, що в неї немає коштів на «цивілізоване» розв'язання проблем, то будь-який перебіг подій з реформою науки принесе нові тяжкі випробування для вчених.

Тетяна ПАЛЛАДІНА,
доктор біологічних наук.

Хроніка. Факти. Події

• *Софія*

Відносини розвиваються успішно

Про це заявив Президент Республіки Болгарія Желю Желев після зустрічі з міністром закордонних справ України Геннадієм Удовенком, який перебуває в Софії з офіційним візитом. Проведені переговори і документи, які буде підписано за їх підсумками, зокрема міжурядова Угода про торговельно-економічне співробітництво і Конвенція про уникнення подвійного оподаткування, зазначив Президент, матимуть істотний вплив на подальші відносини між нашими країнами.

• *Відень*

Візит делегації Міноборони

На запрошення міністра оборони Австрії В.Фассльабенда у Відні перебуває з офіційним візитом делегація Міністерства оборони України на чолі з міністром Валерієм Шмаровим. Як повідомило Укрінформу посольство України в Австрії, програмою перебування передбачені зустрічі і переговори В.Шмарова з широкого кола питань військово-політичного характеру з Головою Національної Ради Х.Фішером, міністром оборони В.Фассльабендом. Відбудеться підписання Угоди між міністерствами оборони про співробітництво у військовій галузі. Українська делегація відвідає також Військову академію та авіаційний підрозділ австрійської армії.

• *Москва*

Закон про вибори вистояв

Рішення про відмову в прийнятті на розгляд запитів Верховного суду Російської Федерації та частини депутатів Держдуми про перевірку конституційності закону про вибори прийнято на пленумі Конституційного суду РФ. «Рішення Конституційного суду не зняло напруги, пов'язаної із висловлюваними сумнівами з приводу якості закону про вибори депутатів Держдуми», — заявив сьогодні прес-секретар Президента РФ Сергій Медведєв. За словами Сергія Медведєва, «Конституційний суд надав депутатам змогу виявити політичну й громадську мудрість і продемонструвати відданість принципам народовладдя, вносячи необхідні поправки до закону про вибори».

Переговори в Чечні триватимуть

«У Чечні нагнітається обстановка силами, які прагнуть дестабілізації». Так прокоментував прем'єр-міністр Росії Віктор Чорномирдін останні терористичні акти в Грозному, зокрема замах на Доку Завгаєва.

Після замаху на Д. Завгаєва переговори згорнуто не буде, заявив глава уряду Росії. «Ми використовуватимемо переговори для стабілізації ситуації у Чеченській Республіці», — сказав Віктор Чорномирдін.

• *Вашингтон*

Американці домовилися, і нам не завадило б

Поновили роботу всі 800 тис. співробітників міністерств і відомств, яких було відправлено тиждень тому у вимушені відпустки через бюджетну кризу, що спалахнула в Сполучених Штатах. Після того, як адміністрація і конгрес уклали в неділю ввечері компромісну угоду про тимчасове фінансування уряду аж до 15 грудня, знову відкрилися американські паспортні столи і пункти соціального забезпечення, державні музеї і національні парки, консульства США за рубежем та федеральні науково-дослідні центри.

За повідомленнями наших кореспондентів та інформаційних агентств.

Перемогла демократія. Не бійтеся...

(Початок на 1-й стор.).

Це підтвердила на спеціальній прес-конференції Державна виборча комісія країни. Як свідчить її офіційне повідомлення про результати II туру президентських виборів, за пана Кваснєвського проголосували 51,72 процента польських виборців. Нинішній глава держави Лех Валенса, який тепер складає повноваження, отримав 48,28 процента голосів виборців.

«У Польщі перемогла демократія, — заявив новий президент Республіки Польща Олександр Кваснєвський. — Не бійтеся... Ми — демократична країна більше, ніж раніше. Польське суспільство продемонструвало свою зрілість, свої демократичні здібності», — повідомило агентство ІТАР-ТАРС.

Як пообіцяв новообраний президент, Польща не зійде із шляху реформ. Пізно увечері в понеділок, після офіційного оголошення результатів другого туру виборів, він звернувся до співгромадян по телебаченню із штаб-квартири своєї передвиборчої кампанії. «Польща була і є в Європі, — підкреслив «президентелект», як називають тут нового главу держави до моменту офіційного вступу на посаду. — Сьогодні перед нами стоїть завдання «вписати» її в структури ЄС і Європейської безпеки, в структури Північноатлантичного альянсу».

Варто зазначити, що, прихильник вступу Польщі до НАТО, Олександр Кваснєвський у своїх передвиборчих виступах неодноразово заявляв: він переконаний у тому, що альянс має зазнати глибоких змін і прийняти до своїх лав Росію та Україну.

Коментуючи результати президентських виборів у Польщі, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз під час прес-конференції у Києві висловив думку, що обрання президентом Олександра Кваснєвського — закономірний процес, який відбувається в посткомуністичних країнах.

Як повідомив у телефонній розмові політичний радник посольства Республіки Польща в Україні пан Мирослав Чечлик: «У зв'язку з обранням нового президента не передбачається ніяких змін в українсько-польських відносинах. Адже принципи польської зовнішньої політики залишаються такими, як були досі. Наскільки мені відомо, такої ж точки зору дотримується і міністр закордонних справ України пан Геннадій Удовенко».

Щоправда, в Україні не всі так оптимістично сприйняли повідомлення про зміну керівника сусідньої держави.

Ось як прокоментував ситуацію, що склалася, начальник аналітичного управління Фонду підтримки досліджень у сфері національної безпеки Дмитро ПАСТЕРНАК-ТАРАНУШЕНКО:

— Смакуючи успіхи силової дипломатії в Боснії, Захід проглядів величезну небезпеку його стратегічним інтересам в особі «полівіння» Східної Європи. Звичайно, перемога соціал-демократів у Німеччині чи лейбористів у Великобританії ніколи не виводила ці країни за рамки європейського співтовариства. Так і успіх лівих у Болгарії, Угорщині і Польщі не віщує повернення до старих часів. Але у Москви з'являється шанс протидіяти спробам США та Західної Європи закріпити геополітичні і особливо економічні наслідки поразки СРСР в «холодній війні».

Навряд чи цей шанс буде використано, адже «оксамитове» полівіння Східної Європи може завершитися «лівим маршем» у Москві. А російських лівих традиційно підводить відсутність почуття міри і такту у спілкуванні із зовнішнім світом.

Тому майже неприхована радість російських засобів масової інформації з приводу перемоги Кваснєвського може виявитися безпідставною. Росія вперто не виліковується від імперського «синдрому». А самолюбна Польща завжди насторожено ставилася до будь-яких імперій, здатних посягнути на її інтереси.

На україно-польських відносинах результат виборів навряд чи позначиться. Але припинення чвар між гілками влади дасть можливість Польщі динамічніше розвиватися. У нас з'явиться більш стабільний і прагматичний сусід і сильний конкурент.

Перемога лівих у Польщі — важливий символ у переддень виборів у Росії. У разі схожого результату виборів у Російській Федерації Україна може опинитися в практично цілковитому лівому оточенні.

Без сумніву, з обранням нового президента Республіки Польща взаємовідносини наших держав виходять на новий щабель. Проте яким він буде — побачимо. Адже передвиборчі лозунги — це одне, а реалії життя — дещо інше...

Людмила ФІСЮН.

Іпринда-Подія (з Латвії)

Зброя для самооборони

У Латвії 45 тисяч 119 чоловік мають дозвіл на придбання зброї, а офіційно зареєстровано — 56 тис. 345 одиниць зброї. Дозвіл на придбання зброї в країні мають право отримати лише громадяни країни.

За одним дозволом можна придбати кілька одиниць зброї, наприклад, мисливську рушницю, карабін та пістолет для самооборони. На носіння з метою самооборони видано 840 дозволів.

Торгують зброєю нині в Латвії приблизно 20 фірм, а на ведення такої діяльності видано 33 ліцензії.

Щоб пам'ятали...

Можливо, через місяців зо три з'явиться воскова фігура... Раймонда Паулса. Маестро дозволив зняти з себе маску, що слугуватиме для початку роботи над увічненням його портрета. Досі з латиських артистів лише фігуру Вії Артмане було виготовлено з воску.

Кладовище затонулих кораблів

Балтійське море є, можливо, найбільшим серед відомих кладовищ затонулих кораблів. На його дні до наших днів збереглися сотні середньовічних фрегатів, що були колись грізною силою і загинули здебільшого під час морських боїв, стверджують історики.

На знімку: красуня Рига.

Норвезька «тюрма» Троцького

НЕПОДАЛІК міста Хурум, що кілометрів за сто на південь від Осло, загубився одинокий маєток Суннбю-Горд. Місце таке ж мальовниче, як і глухе. Тільки опинившись тут, можна зрозуміти, чому 1936 року Суннбю-Горд було обрано норвезькими властями місцем інтернування одного з найбідоміших політичних вигнанців усіх часів — Лева Троцького.

Як у Норвегії, так і в країнах СНД мало хто знає, що останні чотири місяці з півтора років імміграції у Норвегії, Троцький і його дружина Наталя Седова-Троцька провели в Суннбю-Горді під невпинною охороною норвезької поліції. Саме звідси в грудні 1936 року Троцького силоміць депортували до Мексики, де через чотири роки його вбили. Проте той, хто пам'ятає все до найменших подробиць тих чотирьох місяців, і сьогодні, як і раніше, володіє маєтком. Херальд Халворсен, якому 1936 року виповнилося 16 років, перетворив свій будинок щось на зразок музею Троцького. Разом зі своїм онуком, Херальдом Халворсеном-молодшим, вони збирають усе, що написано про Троцького, і дбайливо зберігають домашні речі, якими користувалося подружжя Троцьких.

«По-різному можна ставитися до особи Троцького, — каже Херальд Халворсен, — проте все, що пов'язано з цією незвичайною, талановитою людиною, яка відчутно впливала на свідомість не одного покоління, становить величезний інтерес».

На знімку: маєток Суннбю-Горд — норвезька «тюрма» Троцького.

Фото Ігоря ПШЕНИЧНИКОВА (ІТАР-ТАРС).

Експрес-інтерв'ю

Власником може стати кожний. У Польщі

НАПРИКІНЦІ листопада в Республіці Польща розпочинається масова приватизація.

Кореспондент «ГУ» Людмила Фісюн зателефонувала в Посольство Республіки Польща в Україні і попросила прокоментувати цю подію прес-секретаря пана Анджея Влоха.

— Цю акцію готували три роки. За визнанням Міжнародного валютного фонду, процес масової приватизації у нашій державі забезпечено краще, ніж в інших постсоціалістичних країнах. Скажімо, ваучери громадянам продаватимуть, а не роздаватимуть безплатно, як, приміром, в Україні, хоч ціна досить символічна: приблизно 10 доларів за ваучер. Для порівняння: середня зарплата в Польщі становить 200—300 доларів. Через рік усі невикуплені ваучери продаватимуть через біржу. Якщо громадянин не захоче свій викуплений ваучер вкласти у приватизаційний фонд, то він зможе продати його через біржу.

Масова приватизація дасть можливість стати реальним власником кожному, хто побажає.

Проблема

СМЕРТНА КАРА: «ЗА» І «ПРОТИ»

ІСТОРІЯ першого, описаного в Біблії, тяжкого злочину відома: Каїн убив свого брата Авеля через заздрощі й був засуджений Богом на вічне вигнання. Звернімо увагу: смертну кару не застосовано.

Протягом віків правителі й правознавці, філософи й письменники «ламали списи» щодо того, застосовувати смертну кару чи ні. Багато видатних людей не схвалювали такої міри покарання (скажімо, Ярослав Мудрий, Володимир Мономах чи російський академік Андрій Сахаров). А ось великі німецькі філософи Кант і Гегель виступали «за». Так само, як і, приміром, Джордж Буш і Маргарет Тетчер. Чого не скажеш про... теоретика класової боротьби і диктатури пролетаріату Карла Маркса, який сумнівався у можливості «... знайти принцип, за допомогою якого можна було б обґрунтувати справедливість смертної кари в суспільстві, яке чваниться своєю цивілізацією». Проте його учні та послідовники, «вірні марксисти», мали щодо цього дещо іншу думку... У США смертна кара має місце в більшості штатів, її застосовують навіть до осіб, котрим виповнилося лише 16 років. Ця міра покарання існує також в Китаї, Японії, в ряді арабських та африканських країн.

Інша ситуація у Великобританії, Франції, ФРН, Італії та інших країнах. Максимальна міра покарання тут — довічне ув'язнення, чого немає в нас, в Україні. У нашій державі є багато прихильників заміни смертної кари довічним ув'язненням, але давайте поміркуємо, що це нам дасть.

Досвід колишнього СРСР, що відмінив 1947 року смертну кару (і через 3 роки ввів її знову), а також США переконує: робити це недоцільно. Якщо заборонити застосування смертної кари, замінивши її довічним ув'язненням, тоді в місцях позбавлення волі, окрім «злодіїв у законі», особливо небезпечних рецидивістів, з'явиться ще й страшна каста в'язнів, які можуть піти на будь-які злочини, з легкістю посягати на життя людей. Адже в них попереду — довічне ув'язнення, чого їм іще боятися? У США це практикується, але який сенс удруге засуджувати злочинця до довічного ув'язнення? А спеціальних колоній для таких немає. А в звичайних вони, «довічники», будуть реальною постійною загрозою навіть для охорони колоній.

Україну прийнято до Ради Європи, що вимагає від нашої держави приведення законодавства у певні норми. Однією з таких стало запровадження мораторію на виконання смертних вироків. Отже, смертній карі однозначне «ні»?

Добре їм у країнах Західної Європи, де, порівняно з Росією, Україною, країнами Середньої Азії чи Кавказу, набагато нижчий рівень скоєння навмисних убивств, за які в нас застосовували смертну кару. Ось, наприклад, у Великобританії, що за чисельністю населення майже рівна Україні, за рік скоюють десь 500 навмисних убивств — приблизно стільки, скільки за рік їх має місце лише в одній Донецькій області.

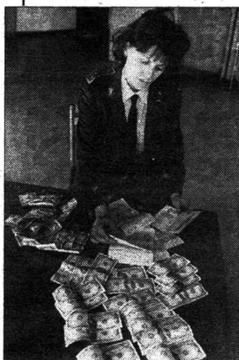
Зрозуміло, що смертна кара — дія негуманна, навіть аморальна. Але нині, коли такий розгул злочинності, в тому числі організованої, коли існують бандитські угруповання, коли здійснюють убивства на замовлення, захоплення заложників тощо, скасування смертної кари народ не зустріне схвально. Це не приведе до зменшення злочинності.

... Мешканці Рівного пам'ятають, як злочинці- рецидивісти О. Козлов і В. Венгеренко з особливою жорстокістю вбили молоду жінку Людмилу Делісандру та її дворічного сина Віталика. Вбивць засудили до смертної кари. Венгеренко повісився, Козлова розстріляли... І нехай гуманісти спробують довести необхідність негайного скасування смертної кари родичам по-звірячому вбитої Людмили Делісандри...

Аркадій ТЕНЕНБАУМ,
старший помічник прокурора області, старший радник юстиції.
Рівненська область.

Кордон

Перелітні... долари

Першого разу «зелені» хотіли незаконно перетнути кордон у футлярі з-під бінокля одного з членів екіпажу літака, що здійснював рейс «Ужгород — Острава» (Чехія). Поруч з понад 9 тисячами доларів США «сховалися» ще й 2 750 фунтів стерлінгів та 2,2 мільярда карбованців. Що планували робити за кордоном з вітчизняною готівкою, — невідомо.

Слідство розставить усі крапки над «і» в справі зарубіжних комерсантів, які теж хотіли незаконно вивезти з України 91 тисячу доларів США та 51 тисячу німецьких марок. Валюту виявлено також у літаку чартерного рейсу з Ужгорода до Москви. Як бачимо, з легкових автомобілів, автобусів та поїздів контрабандні гроші поступово «передислоковуються» у більш швидкі транспортні засоби. Охоронці кордону почали ще ретельніше оглядати всі закутки міжнародних лайнерів, де можна сховати контрабанду.

Ужгород.

Микола ГОРВАТ.

Фото Георгія УДОВИЧЕНКА (Укрінформ).

Гуртом на контрабандиста

Виконуючи рішення Координаційного комітету боротьби з корупцією і організованою злочинністю, Прикордонні війська України у взаємодії з органами МВС і Держмиткому вживають заходів для запобігання вивезення через державний кордон України товарів і сировини.

Так, в аеропорту міста Ужгород під час проведення спільного прикордонного і митного контролю літака, зафрахтованого однією з німецьких авіакомпаній, у пілотській кабіні було виявлено прихованих від контролю валюту на 22 мільярди 600 мільйонів карбованців (91270 американських доларів та 51840 німецьких марок).

А на кордоні з Республікою Молдова у районі населеного пункту Розалівка Одеської області спільно з працівниками МВС Роздільнянського райвідділу на об'їзному шляху затримано «КамАЗ», у якому було 10 тонн міді на суму 28,5 мільярда карбованців. Автомобіль супроводжував «Мерседес», водій якого, громадянин Молдови, та офіцер прикордонної поліції Республіки Молдова намагалися з місця події зникнути.

Вчать на охоронців

Четверо з кожних п'яти охоронців Державного кордону України — випускники навчального центру Прикордонних військ України, розташованого в мальовничій місцині на Черкащині. Понад 25 спеціальностей опановують курсанти в центрі підготовки. До речі, навчання під Черкасами закінчив і курсант Шмаров — син міністра оборони України В.Шмарова.

Сьогодні в центрі гаряча пора — триває переатестація сержантського складу, прибуває молоде поповнення.

Лідія ЧЕРКАСЬКА.

ДЕСАНТНИКИ ОПАНОВУЮТЬ НОВУ ПРОФЕСІЮ

КОНТРАБАНДИСТАМ, яким «пощастило» зустрітися з воїнами Кременчуцького аеромобільного прикордонного загону спеціального призначення, не позаздриш. Недавні десантники змінили форму: перейшли з повітряно-десантних до прикордонних військ. За декілька днів перебування прикордонників-десантників на українсько-російському кордоні кременчужани зібрали «данину» на сотні мільйонів карбованців й тисячі американських доларів.

— Результат операції міг би бути вагоміший, якби не спрацювала сумнозвісна «інформаційна агентура» контрабандистів, яка дала змогу значній масі «вояжерів» уникнути «втрат», — розповідає учасник операції капітан Ігор Авдонін. — Але не будемо забувати, що наш загін тільки-но одягнув зелені берети, а нову професію не опановують за кілька місяців. Коли готувався цей матеріал до друку, кременчуцький прикордонний загін спеціального призначення отримав наказ перекрити шляхи ймовірного руху контрабандистів на одній з ділянок українсько-молдовського кордону. Служба триває...

Олександр ФІЛЬ.

На знімку Григорія НІКОЛАЄНКА: без сумніву, колишнім десантникам «граніт прикордонної науки» — по зубах.

Кримінал

Полювання на журналістів

Якось листопадового вечора пролунав потужний вибух у приміщенні чернівецької незалежної газети «Час». «Пекельну машинку» було встановлено у кабінеті редактора. Вибуховою хвилею потрощено вікна, двері, пошкоджено майно, редакційний архів. Стеля та стіни нашпиговані сотнями осколків.

На щастя, обійшлося без жертв, бо колектив редакції покинув приміщення після завершення трудового дня.

Є різні здогади з приводу варварської акції. Один з них найвірогідніший: вибух влаштували мафіозні структури, які діють на території Калинівського ринку в Чернівцях — найбільшого «товчка» в Україні — за серію викривальних публікацій, вміщених на сторінках часопису.

Редакція й раніше дошкуляла мафіозним кланам своїми гострими виступами, за що їй не раз били вікна, виламували двері, погрожували розправою. Цього разу в хід пішла вибухівка.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

«Данину» брали свої

Широкого розголосу набула в Черкасах незвичайна подія: міська прокуратура висунула звинувачення у рекеті майорові міліції С., заступникові начальника відділу захисту економіки від злочинних посягань та старшому лейтенантові К. Два, тепер уже колишні, правоохоронці, об'єднавшись з махровим рецидивістом у групу, вимагали від підприємців щорічної сплати «данини». Черкаське УБОЗ, викривши рекетирів у міліцейських погонах, оголосило нещадну війну усім, хто наважиться ганьбити честь співробітника міліції.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Повертаючись до надрукованого

Продовжити до... нескінченності?

Двічі (21 березня і 28 червня ц.р.) в «Голосі України» було вміщено листи дружини працівника слідчого ізолятора з Рівного Валентини Дмитрук про нестерпні житлові умови цієї сім'ї.

Народний депутат України Роман Омельчук направив депутатське звернення міністру внутрішніх справ України Ю. Кравченку, бо саме з його відомства виходили самі відписки. Депутат писав, що різні комісії, які обстежували стан житла В.Дмитрук, дійшли висновку про доконечну потребу негайно відселити її сім'ю. Але практично ніхто цим не займався. Щоправда, була спроба переселити сім'ю з одного «льоху» до іншого, на що вона, звичайно, не могла погодитися... Депутат просив міністра уважно розглянути цю справу, проявити принциповість й остаточно розв'язати питання щодо поліпшення житлових умов сім'ї В.О.Дмитрук.

Народному депутату надійшов датований 17 липня ц.р. лист-відповідь з МВС, в якому начальник господарчого управління М.В.Золотаревич писав: «У зв'язку з перевіркою скарги В.Дмитрук, просимо продовжити строк виконання депутатського звернення до 7 серпня цього року».

Надворі, як бачимо, вже кінець листопада, а в МВС усе ще «перевіряють». Те, що вже десятки разів перевірене й авторитетно доведене. То доки ж «продовжити строк виконання»? Доти, доки буде здано у Рівному «міліцейський» житловий будинок (а це, кажуть, не за горами) і Дмитруків зрештою визволять з їхньої «в'язниці»?

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Газовий лічильник засік небезпечні коливання вітчизняної економічної політики

ЯК У КРАПЛИНІ води відбивається світ, так і в незначній, на перший погляд, проблемі одного виробництва вимальовувалася загальна тривожна тенденція. Не іноземний конкурент губить нашого виробника, а лише сумнів, що «засів» у верхах, в економічній доцільності виготовлення того чи того іншого товару української марки.

У даному разі йдеться про побутові газові лічильники. Непорозуміння, що постали під час їх випуску та встановлення, можуть перерости в грандіозний скандал, іскри якого вже мигтять у пресі.

Річ у тім, що з об'єктивних причин в Україні сформувався безпрецедентно місткий ринок цих самих лічильників. Енергетична криза змусила серйозно замислитися про обсяги використовуваного газу. Чи обгрунтовані вони? Досвід провідних країн світу підказав, що значної економії можна досягти запровадженим повсюдно обліком витрачання газу. Мінмашпром і Держкомітет нафтової, газової і нафтопереробної промисловості розробили «Багатогалузеву програму виробництва приладів обліку використання газу та поетапного оснащення ними житлового фонду». Згідно з цією програмою до 2001 року треба виготовити 9,5 млн. лічильників, у тому числі в 1995 році — 354 тисячі. Та планів, як-то кажуть, може бути громаддя. А ось реально маємо таку офіційну довідку корпорації «Укргаз».

«За станом на 1.10.95 р. на підприємствах Мінмашпрому України — Київському ВО «Октава» й Івано-Франківському заводі «Промприлад» виготовлено 51,5 тисячі лічильників. Крім того, СП «Шлюмберже—Укргаз метерс компані» з 16.05.95 р. по 1.10.95 р. передано для встановлення 20,2 тисячі лічильників». Далі в довідці сказано, що це разом становить 16 % від потреби. Темпи надто низькі. Комерційні організації закуповують лічильники за кордоном, а корпорація «Укргаз» створює спільні підприємства з їх виготовлення.

1994 року у споживачів було встановлено 18,5 тисячі лічильників газу, з них 14 тисяч закордонних. На 1.09.95 р. встановлено ще 109 тисяч лічильників, а закуплено 203 тисячі. Різниця пояснюється неплатоспроможністю населення.

Постановою Кабінету міністрів України від 14.06.95 р. № 422 передбачено створення при Міністерстві фінансів України позабюджетного фонду сприяння виробництву та впровадженню побутових лічильників газу за рахунок підвищення ціни на газ для промислових підприємств на 1 %. Формування фонду мало розпочатися з 10 серпня, але кошти ще не надходили.

Неозброєним оком видно: «Багатогалузева програма» не спрацьовує. Чому? Відповідь начебто лежить на поверхні — вітчизняні виробники надто повільно «розкручуються». Чи так воно насправді?

Самі ми й за сто років не «наситимо» свій ринок приладами обліку

Такої думки дотримується заступник голови корпорації «Укргаз» Тарас ФРЕЮК.

— Мені як газовику, ясна річ, важливо якомога скоріше ввести в експлуатацію лічильники. Адже нині знову гарячково вишукуємо мільйони доларів, щоб розрахуватися з російськими й туркменськими експортерами газу. А якби був облік, витрачали ощадливіше газ й витрати на його закупівлю зменшилися. Але наші підприємства ще тільки опановують виробництво лічильників, до речі, дуже складних приладів. Тому «зациклюватися» лише на вітчизняних підприємствах і робити на них ставку, гадаю, неправильно. Ще й ціна наших лічильників значно вища навіть від тих, що їх завозять комерсанти. А без конкуренції на ринку, де зараз уже чимало імпортної продукції, наші виробники просто втратять контроль над собою і доведуть ціну товару до безглуздя. І так уже багато що з того, що робиться на вітчизняних заводах, дорожче від світової. А якість? Далебі не завжди.

Звісно, хотілося б, щоб розвивалася вітчизняна промисловість і податки йшли до бюджету. Але такими темпами ми й за сто років не покриємо потреби в тих самих лічильниках. Отже, треба шукати інший вихід. Можливо, варто замислитися над варіантом закупівлі необхідної кількості лічильників за рубежем, а власне виробництво нехай працює на перспективу. Причому поряд з розвитком вітчизняного виробництва створювати спільні підприємства з іноземними інвесторами. Нехай везуть свої технології, створюють у нас тут робочі місця. І договори з низкою іноземних фірм про створення таких спільних підприємств уже є.

Все має грунтуватися на суворому розрахунку. Якщо державі дешевше привезти комплектувальні, скажімо, з Кореї, то навіщо виробляти їх тут? І навпаки, ні французи, ні корейці не повезуть сюди свій товар, якщо дешевший буде наш, вітчизняний.

А коли все ж таки повірити у власні можливості...

І не піддаватися спокусі витратити кредитні кошти на закупівлю того, що все одно поки що осяде «мертвим вантажем» на складах. Тих самих, що вже затоварені продукцією київського заводу «Акорд». Слово — директору заводу Миколі ЗАХРАБОВУ.

— Можна, звичайно, пофантазувати на тему термінового придбання потрібних Україні мільйонів штук газових лічильників. Та як практик запевняю вас: бажаного заощадження газу не станеться. З тієї простої причини, що газівники не в змозі швидко встановити таку кількість приладів, тим більше, якщо лічильники прибудуть закордонні й різнотипні.

Ми дуже уважно вивчили питання ефективності запровадження лічильників. І з'ясувалося, що встановлення лічильників у квартирах з газовою плитою або навіть з плитою та водонагрівальною колонкою не таке актуальне через тривалий термін окупності (від 7 до 18 років), а за рахунок імпорту — взагалі не виправдано. Поступово в таких квартирах можна буде встановлювати малооб'ємні лічильники, але й виробництво їх слід налагоджувати також поступово, на тих потужностях, на яких вироблялися лічильники середнього й великого об'єму — Г-4 і Г-6.

Називаю їх не тільки тому, що це продукція нашого заводу «Акорд». За всіма параметрами ліцензійних випробувань лічильник Г-6, наприклад, визнано кращим від зарубіжних, що їх завозять. А коштує він, до речі, дешевше, аніж його датський аналог, також вироблений за ліцензією фірми «Шлюмберже» (65 доларів проти датської ціни — 90 доларів). Та річ не в тім. Такі лічильники на зразок Г-6, широкого діапазону, ідеально підходять для приватних будинків і окуповуються менш як за сезон. Отож саме їх потрібно встановлювати в найстисліші строки. За нашими підрахунками, першочергова потреба України становить 4 млн. штук.

Упевнені, що Мінмашпром силою своїх підприємств спроможний виготовити ту кількість лічильників, яку «Укргаз» **здатен встановити споживачам.**

Повторюю, це аж ніяк не мільйони штук миттєво. Робота потребує часу, але створюється єдиний налагоджений ланцюжок без будь-яких посередників-комерсантів, без залежності від фірмових постачальників комплектувальних, а прибуток підприємства-виробника піде на розширення виробництва. Ось найбільш раціональний шлях.

Зараз, щоб збільшити обсяг випуску продукції, нам потрібні додаткові оборотні кошти. Жодних кредитів ми не отримуємо, але й подачок не просимо. Пропонуємо лише: замість закупівлі готових виробів за кордоном, краще придбати необхідні підприємствам матеріали. Обійдеться дешевше! І ту ж саму кількість лічильників, у той же самий термін випустимо ми самі, силами українських робітників та інженерів. А це — до 20 тисяч чоловік. Навіщо ж позбавляти їх можливості працювати, годувати сім'ї?

На виробництві вітчизняних лічильників вже задіяно багато підприємств. Через місяць і на нашому заводі стане до ладу друга черга, зможемо у новому році випустити 800 тисяч штук приладів. Їх продають у комплекті з державком (ось чому коштують не 8—11 млн., як імпортні, а 12 млн. 900 тис., з урахуванням ПДВ), але покупцю вже не треба бігати в пошуках кріплення, все готове до встановлення. У фірмовому магазині заводу «Акорд» (вул. Полярна, 20) можна без клопоту придбати все потрібне й отримати будь-яку консультацію.

Знаємо, що набирають обертів у цій роботі й інші виробники, в тому числі СП «Шлюберже—Укргаз метерс компані».

Проте в усіх офіційних документах відчувається цілковита недовіра у сили й можливості вітчизняного виробництва. Прихильники точної теорії економічної доцільності почасти мають рацію, хоча підігнати під якусь теорію сьогоденну економічну ситуацію в країні навряд чи можливо. І сліпо копіювати когось теж не слід.

У США, приміром, не вважають за доцільне складати власні відеомагнітофони. Дешевше привезти японські. А в Німеччині більшість товарів виробляють самі. Після воєнної розрухи уряд добре підтримав німецьких товаровиробників. І зараз підтримує. Гадаю, що і нам треба йти власним шляхом. Вітчизняна промисловість у скруті, є один-два напрями, де намагаються налагодити власний виробничий цикл і, якщо не підтримати це, то задля чого взагалі існує наша держава?

Із звернення до Кабінету міністрів інженерів заводу «Акорд» к.т.н. М. Малхозова, ВО «Октава» В. Борисенка, технічного директора асоціації «AURUS» А. Зубарєва.

У певних колах пророблюють питання про масований імпорт лічильників газу в рамках товарного кредиту. Таке розв'язання питання має значні негативні наслідки.

Перше — це безповоротні втрати сум витрат, що їх зазнали українські підприємства на розробку і підготовку виробництва.

Друге — це загроза закриття вже розгорнутого виробництва.

Третє — втрата великої кількості робочих місць.

Четверте — великі обсяги кредиту, який досяг півмільярда доларів США і який слід повернути з нарахованими відсотками.

П'яте — закупівля імпортних лічильників не узгоджена з виробничими потужностями служб установлювальних організацій.

Як виробники лічильників газу, одним із шляхів прискорення насичення потреби України в цій продукції вважаємо створення спільних підприємств і виробництв з провідними фірмами світу. За такого стану інвестиції іноземного партнера мають бути у вигляді технологічного обладнання і сучасної конструкції лічильника газу. Така форма інвестиції дасть змогу створити робочі місця в Україні, виробляти найсучасніші типи лічильників і значно заощаджувати валютні кошти. Під час створення спільних підприємств можуть бути залучені фінанси комерційних структур, які виявили неабияку зацікавленість до довгострокових інвестиційних проектів у виробництві газових лічильників. Слід зазначити, що час на розширення виробництва лічильників в Україні таким шляхом зіставний з часом, витраченим інофірмами на розширення місцевого виробництва.

З такою пропозицією до Кабінету міністрів, Мінмашпрому і корпорації «Укргаз» звернулася провідна у світі фірма з виробництва приладів обліку «Шлюмберже- Індустрі» в особі генерального директора пана Д.Фаша. Як нам відомо, ця пропозиція дістала підтримку в Кабінеті міністрів.

Нині ВО «Октава» за дорученням Мінмашпрому та асоціація «AURUS» провадять підготовку матеріалів для створення спільного виробництва, а також заводу з виробництва газових лічильників найсучаснішої конструкції за замкненим циклом, що дасть змогу залучити до виробничого сектора економіки України сумарні інвестиції обсягом 30—40 млн. доларів США.

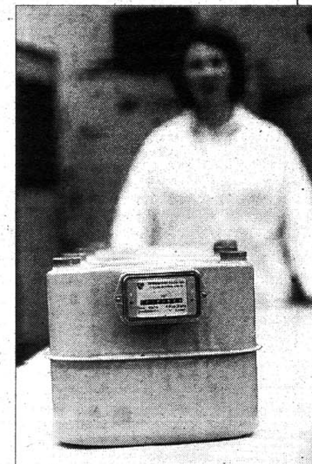
Головним гальмом можливого інвестування виробництва лічильників газу є невпевненість інофірм та вітчизняних підприємців у стабільності нашого ринку через можливе одержання державою товарного кредиту у вигляді лічильників газу та їх масове завезення до України.

Таким чином, для розв'язання раніше поставлених завдань розробки, виробництва і запровадження лічильників газу вважаємо за необхідне:

1. Створити міжвідомчу комісію на чолі з віце- прем'єром для коригування «Багатогалузевої програми виробництва приладів обліку споживання газу і поетапного обладнання ними житлового фонду», а також контролю за її виконанням.

2. Міжвідомчій комісії сприяти розширенню уже опанованого в Україні виробництва лічильників газу Г-4 і Г-6 та їх впровадженню.

3. Держстандартові спільно з корпорацією «Укргаз» і провідним розробником лічильників газу ОКБМ «Модуль» терміново затвердити вимоги до газових лічильників, що їх використовують в Україні.

4. Міжвідомчій комісії здійснити аналіз усіх типів лічильників імпортного виробництва на відповідність вимогам за п. 3 і заборонити ввезення лічильників, що не відповідають цим вимогам.

5. Розробникам лічильників здійснити аналіз технічних завдань на відповідність вимогам п.3 і скоригувати їх за потреби.

6. Міжвідомчій комісії здійснити аналіз розроблюваних лічильників газу. Вибрати найпередовішу конструкцію, забезпечити фінансування її розробки й освоєння з наступним виробництвом підприємствами — учасниками програми.

7. Міжвідомчій комісії забезпечити урядову підтримку іноземних фірм, які здійснюють інвестування або дають товарний кредит у вигляді технологічного обладнання для виробництва лічильників газу, при цьому зводячи до мінімуму або нуля поставки лічильників газу за товарним кредитом.

8. Міжвідомчій комісії розробити заходи залучення приватного капіталу у виробництво і запровадження лічильників газу.

9. Систематизувати шлях проходження лічильника від виробника до споживача.

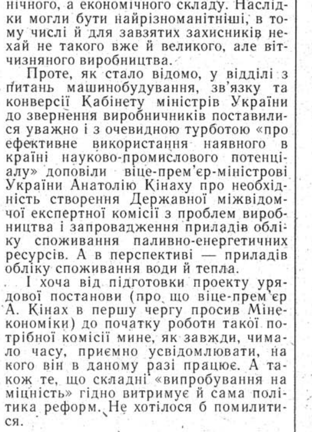
Від редакції. Будь-який прилад лише тоді чогось вартий, коли успішно витримує різні випробування на міцність.

Навколо українського газового лічильника склалася просто-таки екстремальна ситуація: бути чи не бути?

Прилад виявився на диво чуйний і зафіксував цікаву, далебі не для всіх вигідну інформацію. Причому не технічного, а економічного складу. Наслідки могли бути найрізноманітніші, в тому числі й для завзятих захисників нехай не такого вже й великого, але вітчизняного виробництва.

Проте, як стало відомо, у відділі з питань машинобудування, зв'язку та конверсії Кабінету міністрів України до звернення виробничників поставилися уважно і з очевидною турботою «про ефективне використання наявного в країні науково-промислового потенціалу» доповіли віце-прем'єр-міністрові України Анатолію Кінаху про необхідність створення Державної міжвідомчої експертної комісії з проблем виробництва і запровадження приладів обліку споживання паливно-енергетичних ресурсів. А в перспективі — приладів обліку споживання води й тепла.

І хоча від підготовки проекту урядової постанови (про що віце-прем'єр А. Кінах в першу чергу просив Мінекономіки) до початку роботи такої потрібної комісії мине, як завжди, чимало часу, приємно усвідомлювати, на кого він в даному разі працює. А також те, що складні «випробування на міцність» гідно витримує й сама політика реформ. Не хотілося б помилитися.

Сторінку підготувала Людмила МЕНЖУЛІНА. Тел. 441-88-58.

Весь спектр європейського технологічного обладнання для автозаправних станцій і нафтобаз.

- топливороздавальні колонки
- електронні керуючі системи
- технологічне оснащення
- гарантійне та сервісне обслуговування

Постачання комплектів технологічного обладнання для АЗС (євростандарт).

Будівництво АЗС "під ключ".

Тел.:(05672) 6-25-17, 6-26-62; факс:(05672) 6-49-35.

Концерн "ЛИС" *офіційний представник АО "ADAST" на Україні.*

* **Купуємо нафтопродукти.** *Зацікавлені в довгострокових договорах на постійне постачання ПММ (від 1000 т./міс.).*

Концерн «Укрпроминвест»

УКРПРОМІНВЕСТ

СПЕЦИИ
в любом количестве со склада в Киеве

1. Перец черный горошек (25 г) ....20 000 крб./шт.
2. Перец черный молотый (25 г) ....20 000 крб./шт.
3. Перец душистый (25 г) ....17 600 крб./шт.
4. Гвоздика (20 г) ....10 000 крб./шт.
5. Корица молотая (25 г) ....22 000 крб./шт.
6. Ванильный сахар (10 г) ....5 000 крб./шт.
7. Лимонная кислота (25 г) ....11 500 крб./шт.
8. Желатин (25 г) ....59 000 крб./шт.

Возможна доставка по Украине.

Тел.: (044) 462-57-67, 462-57-68, 462-57-69, 462-57-70.

Вниманию руководителей предприятий, банков и финансовых компаний!

КОММЕРЧЕСКИЙ БАНК "ПРИВАТБАНК" предлагает новую услугу по покупке-продаже ДОЛГОВЫХ ОБЯЗАТЕЛЬСТВ предприятий и банков.

Осуществляем:
- покупку - продажу;
- постоянные котировки;
- весь комплекс операций с векселями.

Прием заявок и консультации по телефонам в г. Днепропетровске: (0562) 79-05-95, 79-05-96, 47-71-52. Факс: (0562) 47-70-53.

НАДЕЖНО И ОПЕРАТИВНО!

Котировки долговых обязательств в вексельном центре КБ "Приватбанк" на 20.10.95 г.

Должник	Сумма долга млрд.крб.	Котировка долга в %
БАНКИ		
КБ "Алеко" г.Киев	18.2	50
КБ "Балтия" г.Рига	57.0	45
КБ "Лесбанк"	100.1	60
АКБ "Антарес"	14.0	50
Банк "Промінь"	70.2	55
Банк "Резидент"	133.5	20
Интраст	60.0	22
Банк "Відродження"	11.9	55
Крымский коммерческий церковный банк (г.Севастополь)	26.5	75
АКБ "Ленбанк"	30.0	25
Геобанк	7.2	60
АКБ "Центральноевропейский"	9.4	95
РНБ (Россия)	7.5	97
Московский межрегиональный коммерческий банк (млн.руб.)	54.4	75
ФИРМЫ		
"ТОФИЯ" ЛТД (г.Херсон, тыс.дол.)	365.5	85
АО "Дженерал Инвестинг" (Россия, млн.долларов)	2.5	95
АОЗТ "Росоптпродторг"(млрд.руб.)	15.0	99

Должник		Сумма долга млрд.крб.	Котировка долга в %
ПРЕДПРИЯТИЯ			
ПО "ЮМЗ"		535.7	90
Новомосковский Трубн. з-д		337.6	90
ЮТЗ (г.Никополь)		48.8	85
Алчевский КХЗ		4.9	95
Авдеевский КХЗ		3.8	95
Днепропетровский КХЗ	1	107.0	90
"Криворожсталь"		50.0	90
"Азовсталь"		5.9	95
Макеевский металлург. к-т		708.1	95
Алчевский металург. к-т		10.7	95
Часовоярский огнеупорный. к-т		30.6	95
Днепровский металлург.к-т	1	50.0	90
-----------"-----------	2	4.1	95
Енакиевский металург. завод		10.6	95
Марганецкий ГОК		4.9	75
Ингулецкий ГОК		10.0	97
Северный ГОК		30.0	97
Кураховская ГРЭС		2.1	95
Чернобыльская АЭС		30.0	95
Оп.-мех. з-д "Карпаты" (г.Новый Раздол) (тыс.нем. марок)		17.5	80
Киевэнерго		46.6	95
Днепропетровский облавтодор		305.7	95
Юго-Западная жел.дорога		52.0	95

УЕП

АО «Укрэнергопром»

проектирует: ТЭЦ, котельные, тепловые сети;
осуществляет реконструкцию энергетических объектов;
разрабатывает схемы теплоснабжения городов и промрайонов;
выполняет комплексные изыскания, бурение и ремонт артскважин.

252110, г. Киев, ул. Соломенская, 5.
Тел. (044) 276-81-61,
факс (044) 276-81-62.

Организация реализует со склада в г. Днепропетровске

ШИНЫ и АККУМУЛЯТОРЫ

для грузовых и легковых автомобилей, сельхозтехники, погрузчиков и мотоциклов.

Самовывоз и вагонные поставки.

Тел.: (0562) 44-00-44, 44-54-48; факс 44-24-06.

Про продаж складу пального
за некомерційним конкурсом

- ☑ Повна назва об'єкта — склад пального.
- ☑ Адреса — с. Мостиська Львівської області.
- ☑ Ціна об'єкта — 123 067 000 000 крб.
- ☑ Площа земельної ділянки об'єкта — 21 га.
- ☑ Резервуарна місткість — 7,1 тис. куб. м.
- ☑ Ділянка масової видачі пального в автомобільний транспорт на 24 точки наливу.
- ☑ Сховища для тарних нафтопродуктів загальною місткістю 62 умовних вагони.
- ☑ Відстань від складу до залізничної станції Мостиська-2 становить 0,5 км, до шосе Львів—Шегині — 1,1 км.

Ознайомитися з об'єктом, отримати докладну інформацію та подати заяву на участь у конкурсі можна за адресою: 252119, Київ-119, вул. Дегтярівська, 36, к. 311, 304.

Телефони для довідок: 219-32-65, 219-32-67.

Заяви на придбання об'єкта за встановленою продавцем формою від юридичних та фізичних осіб приймаються протягом 20 діб після опублікування інформації.

Предприятие реализует со склада в Днепропетровске
- шпалы деревянные, пропитанные, шириной колеи;
- пиломатериалы необрезные хвойных пород 25, 40, 50 мм.

Телефоны: (0562) 44-27-72, 44-72-81, 45-80-40, телефакс (0562) 44-72-81.

зі складу в Києві та на замовлення реалізує:
- легкові автомобілі ВАЗ (у тому числі "Нива-Тайга"), ІЖ, "Москвич";
- УАЗ, ГАЗ і РАФ будь-яких модифікацій;
- вантажні автомобілі КамАЗ, МАЗ, ЗІЛ,КрАЗ;
- автобуси КАВЗ, ПАЗ;

Всі автомобілі забезпечуються пальним безкоштовно.

на згадку - приємний сюрприз !

Приймаємо заявки на поставку добрив та засобів захисту рослин

Наші телефони в Києві
тел.: 442-9105; тел./факс: 442-9263.
З питань бартеру: тел.: 442-9106.
Наша адреса:
м.Київ,пр.Перемоги,65,АТ"Камет"

Организация реализует:

насосы промышленные, мешки бумажные, оборудование для мельниц и элеваторов, гидроизоляционный материал «Бризол», котлоагрегаты отопительные.

Тел.: (044) 224-60-51, 221-39-99, 225-50-55.

Опытный завод ИЭС им. Е. О. Патона изготавливает:
- ✓сварочные трансформаторы СТШ-250;
- ✓многофункциональные сварочные полуавтоматы;
- ✓аппараты для воздушно-плазменной резки «Киев-3»;
- ✓универсальные деревообрабатывающие станки.

Тел.: (044) 269-05-01, 269-23-31. Факс (044) 269-00-21.

Реклама в газеті «Голос України». Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, пл. Незалежності,1) порушив справу № 59-Б/1 про банкрутство міського комплексу роздрібної торгівлі «Дружба» (281040, м. Шепетівка, вул. Карла Маркса, 33), розрахунковий рахунок № 480602 у Шепетівському відділенні АК Агропромбанку «Україна».

Майнові вимоги кредиторів подають до Хмельницького арбітражного суду в місячний термін з дня опублікування оголошення.

У номер

● *Київ*

Яким бути першому президентові

Центр культурних ініціатив Міністерства культури і мистецтв та Міжнародний фонд Михайла Грушевського започаткували конкурс на кращий проект пам'ятника президентові УНР. Пам'ятник планується встановити в Києві неподалік від Будинку вчителя. Кожний, хто завітає у виставочний зал «Золоті ворота», що по вулиці Володимирській, 48 (виставка працює щоденно, крім понеділка, з 10 до 18 години), зможе ознайомитись з чотирнадцятьма конкурсними роботами і висловити власну думку про них.

Меценат розжився на посвідчення

У щорічного міжнародного фестивалю української дитячо-естрадної пісні «Веселад» чимало друзів. Один з них — віце-президент СП «Українсько-канадський торговий дім «Дженерал-Моторс Україні» Руслан Савлахов. Нещодавно йому було вручено посвідчення почесного мецената фестивалю. Цю місію виконала володарка гран-прі Эльзара Баталова.

● *Черкаси*

Жінці — дві з половиною тисячі літ

Велика удача чекала археологічну експедицію на розкопках у селі Вишнопіль Тальнівського району. В одному з древніх курганів було знайдено поховання жінки скіфської доби, стародавній посуд, інші ритуальні речі. Жінка, котру поховали понад дві з половиною тисячі років тому, була, очевидно, знатного роду, бо в похованні знайдено прикраси, рештки тварин.

● *Львів*

Сніг розтанув — посипалися догани...

Чотириденний безупинний снігопад став великим випробуванням для львів'ян (чимало їх опинилося в лікарнях з травмами), для комунальних і транспортних служб і врешті — для керівництва міста. Підсумки снігової стихії стали темою позачергового засідання міськвиконкому. Мер Львова Василь Куйбіда підписав розпорядження про численні стягнення і штрафи. Декотрим доведеться розпрощатися з посадами.

● *Сімферополь*

Мусульмани отримали нового муфтія

260 делегатів прибули в Сімферополь на перший курултай (з'їзд) мусульман Криму. Було обговорено проблеми будівництва нових і облаштування діючих мечетей півострова. Основне питання курултаю — обрання нового муфтія, оскільки попередній — Сейджеліль-ефенді — виїхав в одну із мусульманських країн для продовження духовної освіти.

Одноголосно делегати обрали муфтієм мусульман Криму Нурія-ефенді Мустафаєва, який раніше займав посаду імама в мечеті села Фонтани Сімферопольського району.

● *Суми*

Прибалти шукають ринок

У Сумах створено постійно діючий рекламно-комерційний центр прибалтійської республіки. Першими учасниками виставки латвійських товарів тут стали фірми «Дзінтарс», «ВЕФ-Транзисто», «Латвіяс Балзамс», «Лайма» — усього 24 підприємства. На відкритті центру побував Надзвичайний і Повноважний Посол Латвії в Україні Петеріс Сімсонст.

А смолу збережемо для... пекла

Знайома картина: спекотного літнього дня будівельники розігрівають у бочках смолу, потому витягують її на дах, а довкруж розноситься пекельний сморід і дим. Нині в Україні однією з «хвороб» будівництва і ремонту є плоскі дахи, які становлять не менш як 25 відсотків усієї забудови. Примітивна, екологічно шкідлива технологія ремонту таких покрівель з використанням смоли має шанси відійти у небуття. Бо дві фірми — українська «Ютана» з Новояворівського на Львівщині та польська будівельна фірма «Дянс» почали впроваджувати в Україні нову технологію — з гарантією на тридцять років. В основі нового покриття — каучукові сполуки. Нині будівельники завершують ремонт покрівлі санаторію «Рубін» і вже приступили до бальнеологічно-озокеритової лікарні у Трускавці. Холоднеча для цієї технології — не завада.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Не завжди чуже ліпше свого

Івано-франківська інженерно-впроваджувальна фірма «Темпо» розробила газові побутові лічильники РЛ-4 та РЛ-6, розраховані на вимір кількості газу при порівняно великих витратах.

Мається на увазі їх використання в тих приміщеннях, де є кілька приладів газової апаратури — плитка, газовий котел, пічне опалення, а також у садибах, де газ використовується для підігрівання корму худобі, опалення теплиць тощо.

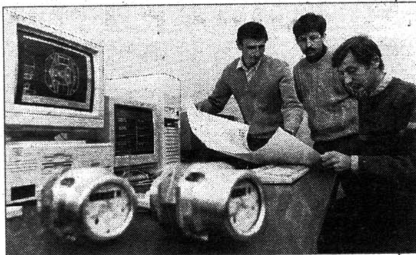
На конструкторському столі фірми — в стадії розробки лічильники, якими можна буде вимірювати кількість газу при незначних витратах — наприклад, у малогабаритних міських квартирах.

Вищезазначені типи приладів уніфіковані, мають малі габарити і приємний зовнішній вигляд. Головною їхньою перевагою є надійна робота при вимірах неочищеного газу, безпечність при зміні тиску в газовій мережі.

Конструкція лічильників передбачає застосування у їх виготовленні виключно українських матеріалів. Словом, дає можливість налагодити абсолютно незалежне від закордонних постачальників виробництво.

Правди ніде діти, важко дається поки що впровадження у виробництво вітчизняних лічильників: з кредитно-фінансових причин, через брак замовлень та високі ціни.

Так, івано-франківському АТ «Прилад» уже півроку не вдається оформити кредит на придбання двох верстатів для налагодження масового випуску лічильників. Невтішні справи і на кіровоградських підприємствах «Червона зірка», ремонтно-механічному заводі, на Ямпільському приладобудівному заводі Вінницької області, яким фірма «Темпо» передала свої розробки.

Замість того, щоб пройнятися проблемами своєї промисловості, чиновники з головою поринули у закупівлю іноземних апаратів і технологій, фактично вкладаючи валютні кошти у розвиток виробництва інших держав. Тим часом українські підприємства і обладнання простоюють...

На знімку: працівники фірми «Темпо» головний конструктор О. Хлібкевич, головний технолог М. Золотов та директор М. Руденко на екрані комп'ютера створюють лічильники для малогабаритних міських квартир.

Фото Володимира МИГОВИЧА (Укрінформ).

Працювати добре не заброниш

Анатолій Вікторович Іванченко призначив мені зустріч у робочому кабінеті на... двадцяту годину. За багато літ журналістської роботи нічого такого не пригадую. На моє здивування «Що ви там робите такої пізньої пори?» директор Луцького авторемонтного заводу спокійно відповів:

— Працюємо.

Чесно кажучи, я не повірив. Поки не побував на заводі. На диво, тут справді, працюють, не знаючи, що таке економічна криза, спад виробництва, безробіття тощо. Міркуйте самі. За останні чотири роки колектив Луцького авторемонтного не простоював жодного дня, а працював з повним навантаженням у три робочі зміни.

Підприємство, де трудиться 110 чоловік, — одне з найпотужніших у західному регіоні України з капітального ремонту двигунів до вантажних автомобілів ГАЗ-53 і ГАЗ-52. Власне, саме для цього п'ятдесят років тому його і створювали. У невеликих цехах заводу ремонтували понад три тисячі двигунів, які в основному надходили з колгоспів та радгоспів. А комплектувальні до них — з Росії. Однак п'ять років тому колектив заводу відмовився від масового капітального ремонту двигунів.

— Ми вчасно спрогнозували ситуацію, в якій може опинитися наше підприємство через кілька років, — розповів Анатолій Іванченко. — Бо що, приміром, робили б, коли б з Росії не одержали комплектувальних, або наші сільськогосподарники не мали чим розраховуватися за ремонт двигунів? У дев'яностому році в Польщі я побував на таких заводах, і їхній досвід припав мені до душі. Відтоді ми відмовилися від проведення капітальних ремонтів двигунів, а перейшли на масовий випуск комплектувальних частин до них. Бо навіщо, приміром, везти до нас двигун за 60—80 кілометрів, коли можна в нас купити потрібну для його ремонту деталь і поставити її у власній майстерні.

Тож і почали виготовляти колінчасті вали майже до всіх вантажних автомобілів, опанували випуск поршнів і до автомобілів і тракторів. Практично, як сказав Анатолій Вікторович, на їхньому підприємстві можна нині виготовити будь-яку деталь до автомобіля чи трактора. А все, певно, через те, що тут вчасно подолали інерцію мислення, що залишилася в декого й досі: мовляв, якщо буде скрута, допоможе держава. П'ять років тому всі кошти, що їх мав завод, кинули на придбання верстатів з числовим програмним управлінням. Тепер завод має їх 30.

Сприяє роботі й те, що підприємство встановило тісні зв'язки з кількома науково-дослідними лабораторіями провідних вузів Києва та Санкт-Петербурга, де проходять випробування нові вузли й деталі, розроблені спеціалістами заводу. Щороку тут освоюють не менш як 5 видів нової продукції. До речі, налагодження азотування шийок колінчастих валів до двигунів вантажівок — новинка вітчизняного виробництва.

Дехто може закинути: мовляв, виготовляти — це ще не реалізовувати. Все це так, але щодо заводу, то в нього взагалі немає проблем зі збутом своєї продукції. Та й ціни на неї на 20—30 відсотків нижчі, ніж на інших підприємствах.

Невже на згаданому підприємстві немає жодних проблем? Звісно, є. За сім місяців цього року обсяги реалізації продукції порівняно з тим самим періодом минулого року зросли тут в 1,6 раза, а податки аж ... у шість разів.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

«МЕТАЛУРГ» — У ВІДПУСТКУ, ПАЦХВЕРІЯ — ДО БРЕМЕНА

Чемпіонат країни з футболу. Вища ліга. Пропущений матч 4-го туру. «Чорноморець» (Одеса) — «Металург» (Запоріжжя). 4:3.

0:1 Пацхверія, 7, 1:1 Гусейнов, 7, 2:1 Тернавський, 58, з пенальті, 2:2 Ключик, 63, 3:2 Мочуляк, 72, 4:2 Гусейнов, 82, 4:3 Ключик, 84.

«Чорноморець»: Суслов, Кардаш, Тернавський, Букель, Жабченко, Парфенов, Гашкін, Гусейнов (Козакевич, 84), Зотов, Сак, Мусолітін (Мочуляк, 67).

«Металург»: Гребенюк, Колоколов, Маркін, Богатир, Яровенко, Чернявський, Лучкевич, Пацхверія (Липський, 81), Лютий (Ключик, 46), Деревинський, Полтавець.

Попереджено Кардаша.

Суддя В.Авдиш (Сімферополь).

20 листопада. Одеса. Стадіон ЧМП. 1200 глядачів.

	В	Н	П	М	О
Динамо	12	3	2	29—6	39
Дніпро	10	2	5	34—12	32
Чорноморець	10	1	4	27—17	31
ЦСКА-Борисфен	8	6	3	25—12	30
Карпати	8	5	4	24—16	29
Металург	8	3	6	26—23	27
Зірка-НІБАС	7	5	4	18—15	26
Торпедо	8	2	7	19—19	26
Прикарпаття	7	4	5	24—23	25
Таврія	6	4	7	27—22	22
Нива Тр	7	1	8	20—23	22
Шахтар	6	3	8	20—22	21
СК Миколаїв	5	5	7	17—27	20
Нива Вц	5	3	9	17—22	18
Кривбас	4	4	9	13—24	16
Кремінь	4	2	11	12—29	14
Волинь	3	4	10	14—29	13
Зоря-МАЛС	3	3	11	12—37	12

Увертюрою до цього поєдинку стало вшанування на стадіоні заслуженого тренера країни, воротаря київського «Динамо» 40—50-х років, а нині директора футбольної школи «Чорноморця» Анатолія Федоровича Зубрицького, якому виповнилося 75 років.

Сам матч був досить видовищним. Забито багато м'ячів. Причому боротьба йшла до останньої секунди зустрічі. Рахунок відкрили гості. Зробив це їхній знаний бомбардир Михайло Пацхверія. Це було своєрідне прощання форварда з «Металургом». Адже він вилітає на оглядини до авторитетного німецького клубу «Вердер» (Бремен). Планується участь Михайла вже у черговому матчі чемпіонату бундесліги в суботу.

Але повернімося до подій на полі стадіону ЧМП. Господарі блискавично встановили рівновагу і вийшли вперед. А запоріжці весь час перебували в ролі наздоганяючих, але так і не впоралися із завданням. Заради справедливості слід відзначити два ефектних голи, забитих гостями в результаті розіграшів штрафних. Однак «Чорноморець» переміг цілком заслужено, бо більше і гостріше атакував.

Залишився задоволеним грою підопічних у цілому й Леонід Буряк. Він сказав мені:

— Здається, хлопці отямилися після французького провалу і невдачі в Донецьку. Сьогодні вони виявили волю, характер. Гсуперник у нас був, до речі, пристойний.

«Металург» пішов у відпустку, а «Чорноморець» продовжує догравати пропущені матчі. У п'ятницю він зустрінеться в Івано-Франківську з «Прикарпаттям».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 366910

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311220.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.